

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Camilli De Lellis Fvndatoris Religionis Clericorum Regvlarivm Infirmis Ministrantivm

Cicatelli, Sanzio

Antverpiæ

Cap. XI. Camillus domos alias fundat, & aliorum Xenodochiorum curam
suscipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37267

CAPVT XI.

*Camillus domos alias fundat, & aliorum
Xenodochiorum curam suscipit.*

Postquam Camillus ad decimam quintam Aprilis, anno M. DC. II. tertium Generale Capitulum Romæ celebrasset (hoc est postridie eius diei, quo Cardinalis Saluatus Protector obiit, cuius extremo certamine atque morti idem Camillus præstò adfuit) continuato ardenti proposito adiuuandi pauperes, mense Iunio insequenti curam suscipit Xenodochij sanctæ Annæ Ferrariæ. Anno autem M. DC. III. mense Iulio rogatus à primoribus Communitatis Viterbientis, ibi domum fundauit: vbi postea nostris donatum est templum sanctæ Mariæ à Podio, & munus quoque administrandi Xenodochij. Neapoli verò sub initium anni M. DC. IV. trium Nosocomiorum curam suscepit, hoc est, Annuntiæ, & Incurabilium, & sancti Iacobi Hispanorum. Quis porro labores eius & sudores, quos in Nosocomijs nuper ab se receptis plurimos subiit, satis oratione prosequi possit? præsertim cum in illis spiritum deuotionis ac pietatis introducere, & charitatem in frigidis istorum mercenari-

rum

rum ministrorum pectoribus propè extin-
ctam redaccendere laboraret. Cuius rei, ne
copia satietatem afferat, vnicum exemplum
referam, & illud solum opus memorabo,
quod in Xenodochio Incurabilium solitus
erat Neapoli factitare. Volebat igitur bonus
Pater, vt primâ Dominicâ cuiusque mensis
non modò omnes infirmi, sed etiâ cuncti in-
firmis ministrantes, & alij qui in aliquo essent
officio, peccata Sacerdoti confiterentur, &
venerabilis Eucharistiæ Sacramentum susci-
perent: ita vt vnâ solemnissimam Com-
munionem generalem quot mensibus exhiberet.
Quamobrem iubebat, vt tam sabbato
antecedente, quàm ipsâ Dominicâ manè an-
te lucem Nouitij omnes, & cuncti domus
Confessarij ad id opus adiutum irent; Noui-
tiorum porrò vnicuique certum assignabat
infirmorum numerum, qui ab illis ad benè
instituentam Confessionem instruerentur;
Patrum item Confessariorum vnicuique to-
tidem ægros qui ipsis confiterentur, attribue-
bat. Neque eo contentus, quoniam id suffi-
cere non iudicabat, ipsemet in medio stans
Xenodochio, feruentissimam ad eos adhibe-
bat exhortationem de deuotione ad suauis-
simum illum panem cælestem afferenda, so-
lebatq; dicere inter alia: *Ah, Fratres mei, ab-
trahite cor vestrum à luto terre huius, & cogi-*

tate vobis quàm primùm intra vos recipien-
 dum esse eum, qui creauit calum & terram, &
 vniuersum hunc mundum. Ille est qui nobis vi-
 tam dedit, & pro nobis carnẽ assumpsit, & mor-
 tem pro nobis subiit. Ille est qui calum nobis
 preparauit, si quidem boni fuerimus; & infer-
 num, si mali. Quare caute, ne eum extra gra-
 tia statum recipiatis, ne fortè subito vos terra
 viuos absorbeat. His ac similibus vti verbis so-
 litus erat, antequam sacra inchoaretur Com-
 muniono, deinde cùm Sacerdos illam incho-
 turus, sacrosanctam monstrans Hostiam di-
 ceret, *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata
 mundi*, tum Camillus flexis coram illo iusti-
 tiæ Sole genibus, totus ardenti amore succen-
 sus, *Ecce*, inquebat, *ô Fratres, nostra salus; Ec-
 ce, ô pauperuli, nostra diuitia: agitedum, ex-
 te obuiam Domina cali, qui ad vos venire
 dignatus est in loca hac immunda, ad faciendam
 pacem cum animabus vestris. Poscite ab eo pec-
 catorum vestrorum veniam: ille est enim ip-
 se, quem vos toties offendistis: & certi estote,
 si cum vera pœnitentia, & cum firmo proposito
 numquam eum amplius offendendi poposce-
 ritis, eum vobis certissimò cõdonaturum. Nequa-
 quam verò dubitetis, licet gustare panem, videri
 panem, tangere panem videamini: non est, non
 est omnino panis materialis, sed sub speciebus
 istis sacratissimis latet verũ Corpus, & Sangui-*

*& Anima, & Diuinitas Christi Filij Dei, nati
 è Maria virgine, qui huc ad indicandum ven-
 turus est. Adorate proinde illum ex toto corde,
 peccata vestra amarè plangite, orate vt vobis
 ignoscat, & vos saluet: quandoquidem ea solùm
 de caussa ad vos venit, vt vos saluet atque san-
 ctificet. Cùm autem post hæc idem diuinissi-
 mum Sacramentum ad infirmos circumfer-
 retur, ipse Camillus retrò flexis genibus, &
 accensa in manu candela prosequens, totus
 amore liquefiebat, neque cessabat vñquam
 ore ardenti res celi altissimas enuntiare. Quo
 etiã tempore curabat paruulos hymnos huic
 rei opportunos in organis decantari: vt multi
 quoque sæculares iis ad deuotionem mirifi-
 cè excitarentur, qui eius sancto exemplo per-
 moti, illa hora ad Xenodochium cum tædis
 ad eiusmodi opus deputatis se conferebant.
 Absoluta infirmorum Communionem, succe-
 debat continenter Ministrantiũ, & aliorum
 Officialium, ac postremò Fratrum nostro-
 rum, ipso Camillo purificationem manu sua
 omnibus porrigente. Idem ferè factitauit in
 Xenodochio Annuntiatæ: vbi non rarò ipse-
 met per sese, quãuis Generalis Ordinis, cùm
 sanctissimum Sacramentum per Xenodo-
 chium deferretur, præibat tintinnabulũ pul-
 sans, & tædam manu gestans, aut certè vas
 aquæ sanctæ comportans, perinde ac si sim-*

plicissimus foret Clericus: nec vñquam de-
 fistebat exhortari, & memoriam excitare, at-
 que ad deuotionem erga tam diuinum Sacra-
 mentum infirmos expergefacerè. Ex quibus
 facilè intelligi potest, primam Patris nostri
 intentionem in suscipiendis tot Xenodochiis
 non fuisse solùm suscipere simplicem corpo-
 rum curam, sed etiam introducere in ea loca
 sanctum Dei timorem, & medelam salutem-
 que animis afferre: quæ res proculdubio lon-
 gè est alterâ nobilior, & diuinæ Maiestati ac-
 ceptior. Insequenti deinde Iulio, ex multis
 laboribus, qui diu noctuque in suprâ dictis
 Xenodochiis illum exercuerât, in grauem &
 lethalem infirmitatem ex dolore renum in-
 cidit, quo non mediocriter se confectum sen-
 tiens, primas cogitationes de abdicando Ge-
 neralatus officio, vti postea fecit, exsuscitare
 est aggressus. Omnes porrò suprâ memoratæ
 domorum fundationes, & Xenodochiorum
 curæ admissæ ab eo fuerunt in Pontificatu
 Clementis VIII. qui è viuis excessit ad diem
 quartam Martij anno M. DC. V. quem secutus
 est ad vigesimam septimâ sequentis Leo XI.
 eius successor, qui creatus fuerat Pontifex ad
 secundam eiusdem mensis Aprilis, ob cuius
 mortem assumptus est in Pontificatû Camillus,
 Cardinalis Burghesius Romanus ad decimâ
 sextam Maij eiusdè anni, & vocatus est Pau-

lus V.

lus V. quo anno octauâ Iunij diuisa est Reli-
 gio in Prouincias, creatiq; in illis Prouinciales.
 Paucis post diebus Camillus domum vnam
 fundauit Bocchianici in sua patria, & vnam
 alteram Teateæ, vbi paruulum quoddâ susce-
 pit Xenodochium. Anno sequenti M. DC. VI.
 ad secundam Martij datus est Religioni no-
 stræ à Pontifice Protector Cardinalis Ginna-
 sius, antiquus Camilli amicus, & eius studio-
 sissimus. Mense autem Nouembri, postulante
 atq; instante Comite Alexandro Sforza, do-
 mû fundauit in Burgonouo, quod vellet, vt
 aiebat, experimentû capere, quem in exiguis
 & infrequentibus locis (vbi non sunt Xeno-
 dochia, sed tota occupatio tantûm circa mo-
 ribundos versari debet) Religio esset habitura
 successum. Iam verò anno Dñi M. DC. VII. ad
 XIX. Februarij ministeriû admisit magni Xe-
 nodochij Genuensis, cum aliquot annis prius
 minoris in eadem ciuitate curam suscepisset.
 Hoc eodem anno misit P. Franciscum Anto-
 nium Niglium ad urbem Calaten, ad fundan-
 dam ibi domum Illustris illius Communita-
 tis rogatu. Omni etiam ope contendit assu-
 mere Xenodochia Romæ, Messanæ, Panor-
 mi, & aliarum quarumdam ciuitatû, sed Pa-
 troni semper sese opposuerunt, iusseruntq; so-
 lis illorû visitationibus esse contentum. Post-
 quam ergo ardens eius charitas Religionem ad

202 VITÆ P. CAMILLI DE LELLIS
tam multa loca propagasset, & tanta Xenodochiorum onera suis suorumq; humeris imposuisset, cœpit bonus Pater grauissimis exerceri curis atq; anxietatibus, nō modò à quibusdam Patronis, & aliis dictorum Xenodochiorū Officialibus, qui quadam Religionis emulatione atq; inuidia impulsī, non satis benigno oculo eam in dictis locis nidificantem contuebantur (vnde & multas ei occasiones incepta deserendi obiectabant) sed etiā quòd debiles teneræ Religionis humeri tanto sustinendo oneri impares forent. Quare in ista P. Camilli gubernatione Religionis relicta sunt variis ex causis Xenodochia S. Mariæ Nouæ Florentiæ, item Annuntiata Neapoli, & Xenodochiolum Genuæ. Sed difficultas, quæ sapiùs Patri nostro curas & anxietates propter remediorum inopiam peperit, hæc fuit potissimè, nostrorū scilicet morientium frequentia, & continuæ eorundem infirmitates ex assiduis laboribus, quos iis in locis sustinere cogebantur. Quorum ipse tantorum incommodorum ex animi magnitudine contemptor, & solita sua charitate susceptis obligationibus satisfaciendi cupidus, permultos admittere in Ordinem coactus est: ad quorum sustentationē necessariò aggravada fuit Religio magno ære alieno, non sufficientibus in tam multos eleëmofynis ordinariis.

C A